

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

Factors Affecting the Professional Teachers in the Digital Age in School under the
Primary Educational Service Area Office in the Lower Northeastern Region 1

จารุณี ชาลี* สงวนพงศ์ ขวนชม** และ สมบูรณ์ ดันยะ***

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล*, **, ***

Jarunee Chalee* Sanguanpong Chuanchom** and Somboon Tanya***

Faculty of Education Vongchavalikul University*, **, ***

Corresponding author E-mail: pui.chalee@gmail.com

(Received: February 1, 2024; Revised: March 3, 2024; Accepted: March 22, 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล 2) ศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล 3) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล และ 4) ศึกษาแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 การวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล โดยใช้แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.979 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูจำนวน 400 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกนและทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณถดถอยแบบขั้นตอน ขั้นตอนที่ 2 สร้างแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลด้วยการสนทนากลุ่มและประเมินความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การมีจรรยาบรรณวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ การมีทักษะในการสื่อสาร 2) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายปัจจัยพบว่า ปัจจัยการภูมิใจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ปัจจัยลักษณะองค์การ และปัจจัยการบริหาร ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ปัจจัยการทำงาน 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล ได้แก่ ปัจจัยภูมิใจ ปัจจัยลักษณะองค์การ ปัจจัยการบริหาร และปัจจัยการทำงาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล ร้อยละ 48.90 ($R^2 = 0.489$) และ 4) แนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ วิธีการพัฒนา และตัวชี้วัด และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายปัจจัย พบว่า ปัจจัยภูมิใจ มีความเหมาะสมสูงสุด รองลงมาคือ ปัจจัยลักษณะองค์การ ปัจจัยการบริหาร และปัจจัยการทำงาน

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพ, ครูมืออาชีพ, ยุคดิจิทัล

Abstract

The purposes of this study were to: 1) examine the level of professional teachers' competence in the digital age; 2) assess the level of factors affecting professional teachers in the digital age; 3) investigate the factors affecting professional teachers in the digital age under The Primary Educational Service Area Office in the Lower Northeastern Region 1; and 4) develop guidelines for improving factors affecting professional teachers in the digital age under The Primary Educational Service Area Office in the Lower Northeastern Region 1. The research comprised two steps: Step 1, the study of factors affecting professional teachers in the digital age using a rating-scale questionnaire with a reliability score of 0.979. The sample consisted of 400 teachers, and data were analyzed using means, standard deviations, Pearson's product-moment correlation coefficient, and multiple correlation. Step 2, development of guidelines for improving factors affecting professional teachers in the digital age through focus group discussions.

Results of the Study are as follows: 1) The overall level of professional teachers in the digital age under The Primary Educational Service Area Office in the Lower Northeastern Region 1 was high. Among specific competencies, Professional Ethics ranked the highest, followed by Inspiration, Use of Digital Technology, Innovation Development, Learning Management, and Communication Skills, which ranked the lowest. 2) The overall level of factors affecting professional teachers in the digital age was also high. Among the factors, Motivator factors ranked the highest, followed by Organizational factors, Management factors, and Working factors, which ranked the lowest. 3) The factors-motivator, organizational, management, and working-collectively affected and predicted 48.40% of the variance in professional teachers' performance in the digital age under The Primary Educational Service Area Office in the Lower Northeastern Region 1, with statistical significance at the 0.05 level. 4) The development guidelines for improving factors affecting professional teachers in the digital age were found to be highly appropriate. Specifically: Motivator factors ranked the highest, followed by Organizational factors, Management factors, and Working factors. Each guideline included key components such as main points, objectives, methods, and indicators.

Keywords: Factors Affecting Professional Teacher, Professional Teacher, the Digital Age

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในยุคของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้เปลี่ยนแปลงกระบวนการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงความต้องการในการศึกษาในอนาคต สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศแบบใหม่เข้ามาแทนที่สื่อแบบเก่า แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้จะเป็นสิ่งที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมทางการศึกษาแบบใหม่ ซึ่งก่อให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาขึ้น ปรับปรุงโครงสร้างทั้งระบบใหม่ การก้าวเข้าสู่ยุคสังคมสารสนเทศได้สร้างความเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรม รวมทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทอย่างสูงในสังคมยุคใหม่ เพื่อเตรียมคนรุ่นใหม่ที่จะต้องรู้เท่าทันเทคโนโลยี และนำเทคโนโลยีเหล่านั้นไปใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จึงจำเป็นต้องสร้างเยาวชนของชาติเพื่อเข้าสู่สังคมยุคใหม่ โดยการจัดการสภาพแวดล้อมใหม่ทางการศึกษาทั้งในด้านเนื้อหา สื่อ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ ดังนั้น การบูรณาการนวัตกรรม

เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งในฐานะของครูผู้มีความรู้ความสามารถในการเรียนการสอนให้เยาวชนของชาติเจริญเติบโตมาเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศจึงควรมีความรู้ความสามารถให้ทันกับเทคโนโลยีสารสนเทศในสมัยใหม่เพื่อนำมาประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นสื่อกลางในการเรียนการสอนเพื่อให้ครูกับนักเรียนมีความเข้าใจตรงกันและเพื่อให้เด็กสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ ไปปรับเข้าใช้กับชีวิตประจำวัน ซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทต่อการศึกษามาก โดยเฉพาะเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์และการสื่อสารโทรคมนาคมมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาการศึกษา (มานิช หัทยาผาตย์, 2564)

ครูในยุคดิจิทัลจึงต้องปรับตัวให้เข้ากับการเรียนรู้ให้เท่าทันยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้ต้องพัฒนาทักษะ บทบาทหน้าที่ มาตรฐานการใช้สื่อในการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถชี้แนะและส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดเวลา โดยเน้นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ เช่น Facebook, Google, หรือ Twitter เป็นต้น ซึ่งเป็นแหล่งของความรู้ที่เปิดสาธารณะและสามารถเข้าถึงข้อมูล ความรู้ได้ตลอดเวลา และรูปแบบการสอนโดยใช้ Google Apps โดยผ่านแอปพลิเคชันที่ถูกพัฒนาขึ้นมาโดย Google ทำให้ครูผู้สอนมีเวลาในการเตรียมการสอนมากขึ้น สอนง่ายขึ้น สามารถเพิ่มเนื้อหา และจุดมุ่งหมายในการสอนมากขึ้น และมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการสอนหรือการทำกิจกรรมทำให้นักเรียนมีส่วนร่วม และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ตลอดเวลา

ดังนั้น ครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ และให้ความสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองให้เป็นผู้นำทางวิชาการเพื่อการพัฒนาตนเอง ชี้นำ ให้คำปรึกษา และสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ปรับเปลี่ยนบทบาทตนเองด้านการจัดการสอน มีความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เมื่อครูมีสมรรถนะเหล่านี้จะสามารถจัดการเรียนการสอนตามสถานการณ์และพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนได้ด้วยตนเอง และสามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนที่ต้องสำเร็จออกไปในโลกของการทำงาน สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการเรียนรู้ การทำงานและการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม (ทศนา แสงระวี และเรชา ชูสุวรรณ, 2565)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญจึงได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลและสร้างแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

2.2 เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

2.4 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จำนวน 3,570 โรงเรียน จำนวน 35,344 คน ปีการศึกษา 2566

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 75 โรงเรียน จำนวน 400 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง ของเครจซี่และมอร์แกน และทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยทำการสุ่มสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจำนวนจังหวัดละ 1 เขต สุ่มโรงเรียนในแต่ละสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสุ่มครูตัวอย่างจากโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 3 คน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 5 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 10 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.979

3.2.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ

3.2.2 ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3.2.3 ตอนที่ 3 แบบสอบถามความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ผู้วิจัย นำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุลในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่งไปยังครูโรงเรียนประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.3.2 ผู้วิจัย ติดต่อประสานงานจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.3 ผู้วิจัย จัดส่งหนังสือเก็บข้อมูลไปยังโรงเรียนประถมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านทาง Google Forms ได้รับคืนทั้งหมด 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของครูผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัย ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ร้อยละ

3.4.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายค่าเฉลี่ยเป็นระดับความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล

3.4.3 การวิเคราะห์ความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ด้วยสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายค่าเฉลี่ยเป็นความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

3.4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

3.4.4.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยสถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และแปลความหมาย

3.4.4.2 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4.5 สร้างแนวทางในการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ดังนี้

3.4.5.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและกำหนดเนื้อหาสาระที่ต้องการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล

3.4.5.2 จัดทำโครงร่างแนวทางพัฒนาโดยกำหนดองค์ประกอบของแนวทางในการพัฒนาประกอบด้วย สาระการพัฒนา วัตถุประสงค์ วิธีการพัฒนา และตัวชี้วัด เพื่อนำมาจัดทำแนวทางการพัฒนา

3.4.5.3 ตรวจสอบยืนยันความเหมาะสมของแนวทางในการพัฒนา

1) จัดประชุมกลุ่มสนทนา (Focus Group) โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เพื่อวิพากษ์วิจารณ์ และเสนอแนะโครงร่างแนวทางในการพัฒนา และประเมินความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนา

2) แก้ไขปรับปรุงแนวทางการพัฒนาตามข้อเสนอแนะผู้ทรงคุณวุฒิ

3) นำแนวทางการพัฒนาที่สรุปเรียบเรียงขึ้น สร้างแบบประเมินความเหมาะสม ส่งกลับให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จากการประชุมกลุ่มสนทนา (Focus Group) ประเมินยืนยันความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนา โดยสร้างเป็นแบบประเมิน เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ

4) วิเคราะห์ความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนา โดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการวิเคราะห์ระดับความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
การจัดการเรียนรู้	4.39	0.29	มาก
การมีจรรยาบรรณวิชาชีพ	4.58	0.27	มากที่สุด
การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้	4.49	0.30	มาก
การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	4.47	0.31	มาก
การมีทักษะในการสื่อสาร	4.29	0.39	มาก
การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้	4.41	0.33	มาก
รวม	4.44	0.23	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า โดยรวมค่าเฉลี่ยของความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การมีจรรยาบรรณวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ การมีทักษะในการสื่อสาร

4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
ปัจจัยลักษณะองค์การ	4.42	0.39	มาก
ปัจจัยการทำงาน	4.38	0.43	มาก
ปัจจัยการบริหาร	4.38	0.34	มาก
ปัจจัยการจูงใจ	4.42	0.35	มาก
รวม	4.40	0.31	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า โดยรวมค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายปัจจัยพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยปัจจัยการจูงใจและปัจจัยลักษณะองค์การมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ปัจจัยการทำงาน และปัจจัยการบริหาร

4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ R ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจพหุคูณ (R^2) ค่า Adjusted R^2 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ตัวแปรตาม (S.E.) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

รูปแบบตัวแปรพยากรณ์	R	R^2	Adjusted R^2	S.E.	F	P-values
X_3	0.645	0.416	0.415	0.236	283.590	0.001**
X_3, X_1	0.678	0.460	0.457	0.227	168.854	0.001**
X_3, X_1, X_4	0.691	0.478	0.474	0.224	120.695	0.001**
X_3, X_1, X_4, X_2	0.699	0.489	0.484	0.221	94.471	0.001**

** $p < .01$

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการวิเคราะห์พหุคูณแบบมีขั้นตอน ตัวแปรพยากรณ์ ทั้ง 4 ตัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณตั้งแต่ 0.645 ถึง 0.699 นั่นคือ เมื่อนำปัจจัยการบริหาร (X_3) เพียงด้านเดียวเข้าไปในสมการ จะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.645 มีอำนาจในการพยากรณ์ความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ร้อยละ 41.60 ($R^2 = 0.416$) เมื่อเพิ่มปัจจัยลักษณะองค์การ (X_1) เข้าไปในสมการจะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.678 มีอำนาจในการพยากรณ์ความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ร้อยละ 46.00 ($R^2 = 0.460$) เมื่อเพิ่มปัจจัยจูงใจ (X_4) เข้าไปในสมการจะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.691 มีอำนาจในการพยากรณ์ความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ร้อยละ 47.80 ($R^2 = 0.478$) และเมื่อเพิ่มปัจจัยการทำงาน (X_2) เข้าไปในสมการจะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.699 มีอำนาจในการพยากรณ์ความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ร้อยละ 48.90 ($R^2 = 0.489$) แสดงว่าตัวแปรต้นทั้ง 4 ตัวส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.4 แนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

แนวทางการพัฒนา	จำนวนแนวทางการพัฒนา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
ปัจจัยจิตใจ	3	4.61	0.35	มากที่สุด
ปัจจัยลักษณะองค์การ	3	5.00	0.00	มากที่สุด
ปัจจัยการบริหาร	6	4.76	0.31	มากที่สุด
ปัจจัยการทำงาน	3	4.85	0.37	มากที่สุด
รวม	15	4.80	0.25	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า แนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาความเหมาะสมเป็นรายด้านพบว่าทุกปัจจัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยปัจจัยลักษณะองค์การ ประกอบด้วย 3 แนวทางการพัฒนา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ปัจจัยการทำงาน ประกอบด้วย 3 แนวทางการพัฒนา, ปัจจัยด้านการบริหาร ประกอบด้วย 6 แนวทางการพัฒนา และปัจจัยจิตใจ ประกอบด้วย 3 แนวทางการพัฒนา

5. สรุปและอภิปรายผล

5.1 ผลการศึกษาระดับความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 พบว่า โดยรวมค่าเฉลี่ยของความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การมีจรรยาบรรณวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครูมีบทบาทและความสำคัญในฐานะเป็นผู้ให้การศึกษา หากครูเป็นคนเก่ง มีความรู้ เสียสละ ตั้งใจทำงาน เพื่อประโยชน์ของนักเรียนก็จะได้นักเรียนที่เก่งและฉลาด มีศักยภาพ ถึงแม้ในปัจจุบันจะมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและดีเพียงใดก็ตาม ครูยังมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับการเรียนการสอน เรายังต้องการครูที่เป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนในเรื่องคุณธรรมจริยธรรม และการดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ ดังนั้น ครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล จะต้องเป็นครูที่มีความรู้ความสามารถ และมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยเทคนิคที่หลากหลายและมีความสามารถในการสร้างนวัตกรรมในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งมั่นพัฒนานตนเองอย่างต่อเนื่องให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเป็นแบบอย่างที่ดี มีจรรยาบรรณวิชาชีพ และมีจิตวิญญาณของความเป็นครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทีศนา แสงระวี และเรชา ชูสุวรรณ (2565) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับครูไทยกับการจัดการเรียนรู้ในยุค Digital Disruption พบว่า ครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลต้องให้ความสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองให้เป็นผู้นำทางวิชาการเพื่อการพัฒนาตนเอง ชี้นำ

ให้คำปรึกษา และสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน และผู้ร่วมวิชาชีพ ประกอบไปด้วย 1) การเป็นบุคคลที่ตื่นตัวทางความรู้ 2) การปรับเปลี่ยนบทบาทตนเองด้านการจัดการสอน 3) การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 4) การใช้ความคิดสร้างสรรค์และ 5) การใช้ความรู้ ความสามารถทางเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการพัฒนาตนเองของครูทางวิชาชีพ การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนสูงสุด

5.2 ผลการศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยรวมค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายปัจจัยพบว่า ปัจจัยการจูงใจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ปัจจัยลักษณะองค์การ และปัจจัยการบริหาร ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการทำงานของทุกสถานศึกษาครูถือเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนองค์การ ดังนั้นทุกสถานศึกษาจึงต้องการบุคลากรที่มีคุณภาพเพื่อมาขับเคลื่อนพัฒนาสถานศึกษา การที่จะรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพไว้กับสถานศึกษานั้นผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการรับรู้ความต้องการ แรงจูงใจของบุคลากรให้ปฏิบัติงานอย่างมีความสุข เมื่อมีความสุขในการปฏิบัติงานบุคลากรก็จะเกิดความรัก ความผูกพันต่อสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพจี สุภาพ และคณะ (2562) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาครูมืออาชีพในสังคมไทยปัจจุบัน พบว่าประกอบด้วย 1) ภูมิหลัง 2) การสนับสนุนในสถานศึกษา 3) วัฒนธรรมการเรียนรู้ 4) การพัฒนาตนเอง 5) การจัดกระบวนการเรียนรู้ 6) การมีส่วนร่วมของชุมชน และ 7) ประสบการณ์ในการทำงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Habibi et. al. (2019) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูพบว่า สมรรถนะหลักในการบริหารจัดการของครูใหญ่ ประกอบด้วย แผนโรงเรียน องค์การ การเป็นผู้นำและการจัดการ และความสามารถทางสังคมของครูระหว่างครูกับนักเรียน เพื่อนร่วมงาน ผู้ปกครองของนักเรียน อาจารย์ใหญ่ การฝึกอบรมประสบการณ์การสอน และการวางแผนและการดำเนินการเรียนรู้ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3 ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้งหมดตั้งแต่ 0.645 ถึง 0.699 และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปแบบของคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ 0.270, 0.202, 0.186 และ 0.185 ตามลำดับ และมีอำนาจในการพยากรณ์ความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ร้อยละ 48.90 ($R^2 = 0.489$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ด้านแรก คือ ปัจจัยจูงใจ เป็นตัวแปรแรกที่เข้าสมการในการพยากรณ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล เนื่องจาก ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors) เป็นสิ่งที่สร้างความพึงพอใจในงานให้เกิดขึ้น ซึ่งจะช่วยให้บุคคลรักและชอบงานที่ปฏิบัติอยู่ และทำให้บุคคลในองค์การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นหากครูได้รับการจูงใจที่ดีในด้านต่าง ๆ ทั้งความสำเร็จในงานที่ทำ การยอมรับนับถือ ลักษณะงานที่เหมาะสม ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้าในตำแหน่ง เป็นต้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพของครู โดยเฉพาะในยุคที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการรับรู้ความต้องการของครู มีการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรให้ปฏิบัติงานอย่างมีความสุข เมื่อมีความสุขในการปฏิบัติงานบุคลากรก็จะเกิดความรัก ความผูกพันต่อสถานศึกษา สามารถทำงานได้อย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรวิทย์ เจริญกุล และมีทนาย วัณณอมศักดิ์ (2565) ได้ทำการศึกษา แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนบ้านยางสูง ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนบ้านยางสูง โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่ามัธยฐานจากมากไปน้อย ได้แก่ สภาพการอยู่ร่วมกัน การปรับสภาพ การทำงานให้เหมาะสมกับวิธีการและทัศนคติของบุคคล ผลตอบแทน

ทางอุดมคติ สภาพทางกายภาพที่พึงปรารถนา ความตั้งใจเชิงสังคมต่อหน่วยงาน การมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างกว้างขวาง สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุและสิ่งจูงใจที่เกี่ยวกับโอกาสของบุคคล 2) แนวทางการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนบ้านยางสูง มีหลายแนวทาง เช่น โรงเรียนควรมีการวางแผนรายงานการปฏิบัติงานให้ชัดเจนและมีผลต่อการให้เงินเดือนอย่างเป็นธรรม โรงเรียนควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ครูได้แสดงผลงานแล้วมอบรางวัลเพื่อเป็นการยกย่องสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน สร้างวัฒนธรรมองค์กรให้ครูรักและผูกพันต่อโรงเรียน ส่งเสริมให้ครูสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข แบ่งภาระงานให้ครูแต่ละคนที่ชัดเจนตามความสามารถ ความถนัด และเหมาะสม การให้อำนาจการตัดสินใจในการดำเนินงานที่ตนรับผิดชอบ โรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่จะทำให้ครูทุกคนได้มีส่วนร่วม เช่น กีฬาบุคลากร เป็นต้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐรัตน์ ผดุงถิ่น และจันทร์ศรี ภูติอริวัฒน์ (2565) ที่พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจ ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากร ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับการได้รับการยอมรับนับถือ และการให้รางวัล และพบว่าปัจจัยแรงจูงใจที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การได้รับกระตุ้นจากสภาพแวดล้อมภายนอกหรือสิ่งเร้า ไม่ว่าจะเป็นการได้รับคำชม การได้รับการยอมรับจากเพื่อนครูและผู้บริหาร การให้หรือได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนครูจะเป็นการสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาความสามารถทางด้านเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนของครูให้สูงขึ้น

ปัจจัยลักษณะองค์การ เป็นตัวแปรที่สองที่เข้าสมการในการพยากรณ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาจัดระบบโครงสร้างองค์การ มีการมอบหมายงานให้ครูผู้รับผิดชอบปฏิบัติงานอย่างชัดเจน แบ่งภาระงานตามสายงานการบังคับบัญชาตามความสามารถและความเหมาะสมของบุคลากร รวมถึงการกำหนดบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน โดยจัดโครงสร้างองค์การที่มีความยืดหยุ่นเน้นการกระจายอำนาจในการตัดสินใจ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของบุคลากรในองค์การ รวมถึงผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการกำหนดนโยบาย วางแผนจัดหาสื่อเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการบริหาร และประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ เช่น ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และบรรลุเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของมนัญญา พัฒนประดิษฐ์ และจันทร์ศรี ภูติอริวัฒน์ (2566) ที่พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาจัดระบบโครงสร้างองค์การ มีการมอบหมายงานให้ครูผู้รับผิดชอบปฏิบัติงานอย่างชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของบุคลากรในองค์การ รวมถึงมีเทคโนโลยีภายในองค์การที่ทำให้การดำเนินงานของโรงเรียนบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

ปัจจัยการบริหาร เป็นตัวแปรที่สามที่เข้าสมการในการพยากรณ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล เนื่องจากการมีภาวะผู้นำของผู้บริหารในการบริหารจัดการสถานศึกษา มีการจัดโครงสร้างการทำงานที่ชัดเจนสอดคล้องกับนโยบายตรงตามเป้าหมาย มีวิสัยทัศน์ มีความรู้ความสามารถ มีมนุษยสัมพันธ์และวัฒนธรรมองค์การที่ดี จัดสรรทรัพยากรเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนสนับสนุนให้ครูและบุคลากรพัฒนาดตนเองให้มีความเป็นครูมืออาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญชนก บุญนาค (2563) ได้ทำการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครู ในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม ระดับประถมศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครู ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านกลยุทธ์ และด้านกระบวนการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิมาลย์ ลีทอง และคณะ (2563) ได้ทำการศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสกลนคร พบว่า ปัจจัยการบริหารได้แก่ 1) โครงสร้างองค์การ 2) การพัฒนาบุคลากร 3) บรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ 4) การบริหารจัดการ และ 5) งบประมาณ ผู้บริหารควรจัดบรรยากาศและวัฒนธรรมการทำงานที่เอื้อต่อความสำเร็จขององค์กรในลักษณะการมีส่วนร่วม การทำงานเป็นทีมอย่างมีความสุข มีความรับผิดชอบ สร้างความตระหนัก ความเข้าใจ สร้างค่านิยมที่ดี รวมทั้ง ร่วมกำหนดขอบเขตการดำเนินงานในองค์การและดำเนินการตามข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน

ปัจจัยการทำงาน เป็นตัวแปรสุดท้ายที่เข้าสมการในการพยากรณ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรในรูป คะแนนมาตรฐาน ($B=0.185$) เนื่องจาก พฤติกรรมของผู้บริหารที่มีความรู้และความเข้าใจในภาระงานรับผิดชอบมีความสัมพันธ์กับบุคลากรในสถานศึกษา มีความมั่นคงก้าวหน้าในวิชาชีพ และมีขวัญกำลังใจในการทำงาน ส่งผลให้ครูมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานและสามารถพัฒนาตนเองให้มีความเป็นมืออาชีพในยุคดิจิทัลได้อย่างเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของเกียรติศักดิ์ ศุภรัตน์ และกล้าหาญ ณ น่าน (2566) ที่พบว่า สภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีอิทธิพลต่อผลการเกิดพฤติกรรมการสร้างนวัตกรรมในการทำงานของข้าราชการครูประถมศึกษา พบว่า สภาพแวดล้อมในการทำงานด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และด้านสภาพแวดล้อมทางจิตใจมีอิทธิพลต่อผลการเกิดพฤติกรรมการสร้างนวัตกรรมในการทำงานของข้าราชการครูประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สภาพแวดล้อมในการทำงานด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นการรับรู้ถึงสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงานที่เอื้อต่อการทำงาน สถานที่มีแสงสว่างเพียงพอ ความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด ปราศจากกลิ่น และเสียงที่ก่อให้เกิดความรำคาญ อากาศสามารถถ่ายเทได้สะดวก มีระดับอุณหภูมิที่เหมาะสม อุปกรณ์ต่าง ๆ มีความเหมาะสม มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของบุคลากรในองค์กร ส่วนด้านสภาพแวดล้อมทางจิตใจเป็นการรับรู้ถึงสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีอิทธิพลต่อความคิด ความมีอิสระในการตัดสินใจในการทำงาน ยังได้ทำงานอย่างมีอิสระมากก็จะทำให้ได้รับข้อมูลตอบกลับที่ท้าทายให้คิดและทำให้เกิดการขวนขวายเพิ่มทักษะในการทำงาน มีความเคารพต่อกันและเชื่อใจซึ่งกันและกัน การมีบรรยากาศเป็นประชาธิปไตยใช้เหตุผลในการดำเนินงาน บรรยากาศแบบนี้ทำให้บุคคลมีความสามารถในการพัฒนางานและพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า จึงเป็นบรรยากาศที่ช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกันและสร้างผลิตผลของความคิดสร้างสรรค์ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

5.4 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายปัจจัย พบว่า ปัจจัยลักษณะองค์การมีความเหมาะสมสูงสุด รองลงมาคือ ปัจจัยการทำงาน ปัจจัยการบริหาร และปัจจัยจิตใจ ตามลำดับ โดยมีองค์ประกอบของแนวทางในการพัฒนา ประกอบด้วย สาระการพัฒนา วัตถุประสงค์ วิธีการพัฒนา ตัวชี้วัด สำหรับแนวทางในการพัฒนาผู้วิจัยได้พัฒนาตามข้อมูลเชิงประจักษ์ว่าเมืองประกอบใดบ้างที่มีค่าเฉลี่ยต่ำและส่งผลความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และนำมาสร้างเป็นแนวทางการพัฒนาโดยใช้กระบวนการสนทนากลุ่ม และให้ทำการประเมินความเหมาะสมของแนวทางด้วยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิให้ได้แนวทางการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ แนวทางการพัฒนาปัจจัยจิตใจ ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารสถานศึกษาให้การยอมรับในการทำงานของครู ยกย่องชมเชยเมื่อมีผลงานที่โดดเด่น 2) ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายงานที่ตรงตามความสามารถของครู 3) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูสามารถทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางการพัฒนาปัจจัยลักษณะองค์การ ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ 2) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและแนวทางในการแก้ปัญหาขององค์กร 3) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีความเชื่อมั่น ยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร ซึ่ง แนวทางการพัฒนาการบริหาร ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และปฏิบัติงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ สื่อและเทคโนโลยี ในการจัดการเรียนการสอนให้ครูอย่างเพียงพอ 3) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่านิยมและมุมมองที่ดีในการทำงาน 4) ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดแบบแผนที่ดีในการยึดถือร่วมกันในการปฏิบัติงาน มีแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครู 5) ผู้บริหารสถานศึกษามีการบริหารงานสอดคล้องกับนโยบายตรงตามเป้าหมายของสถานศึกษา และ 6) ผู้บริหารสถานศึกษามีการใช้กลยุทธ์ในการบริหารงานให้บรรลุตาม

วัตถุประสงค์ของสถานศึกษา สามารถบริหารงานให้เป็นไปตามโครงสร้างที่กำหนดไว้ แนวทางการพัฒนาปัจจัยการทำงาน ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารมีการชี้แจงภาระงานต่าง ๆ อย่างชัดเจน ตรงตามเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร 2) ผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน 3) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีความสนทนสนม รักใคร่และเอื้อเฟื้อต่อกันภายในองค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของกมลฉัตร กลัดแก้ว และคณะ (2565) พบว่า แนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ประกอบด้วย การสนับสนุนช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนของครู สร้างความสัมพันธ์ที่ดีของครูและผู้บริหารช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ บริหารงานบุคคลตามหลักสังคหวัตถุ 4 ให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวง โดยเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในองค์กร ทำงานโดยให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่งเสริมขวัญกำลังใจ ให้คำชมเชย จัดสวัสดิการอย่างเหมาะสม สนับสนุนให้มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน กระบวนการบริหารที่ดีมีประสิทธิภาพ ความสัมพันธ์การช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างผู้บริหาร ครู และบุคลากรในองค์กรช่วยกันผลักดันให้การจัดการเรียนการสอนประสบความสำเร็จ การได้รับรางวัลหรือคำชมเชยเป็นปัจจัยที่ทำให้ครูเกิดแรงจูงใจในการทำงาน ส่งผลให้มีแรงกระตุ้นในการพัฒนาตนเองเกิดความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของธนพรรธ อนุเวช และพรวิทย์ จันทร์ศิริ (2564) ที่พบว่า การสร้างเสริมแรงจูงใจด้านเงินเดือนสวัสดิการและการให้รางวัลและปฏิบัติงานให้ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้การประเมินเพื่อเลื่อนเงินเดือนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ด้วยความยุติธรรมและโปร่งใส สถานศึกษาควรมีการเพิ่มค่าตอบแทนให้กับผู้ที่ปฏิบัติงานที่อุทิศตนให้กับทางราชการอย่างเต็มที่โดยเพิ่มเงินค่าตอบแทนตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายและผลสำเร็จของงานนั้น ๆ ผู้บริหารควรให้คำชมเชยเมื่อครูปฏิบัติงานสำเร็จบรรลุผล มีของขวัญพิเศษในวันสำคัญต่าง ๆ การเสริมสร้างแรงจูงใจด้านความสำเร็จในการทำงาน การสร้างความเชื่อมั่นให้ครูว่าเป็นผู้มีความสามารถที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ การสร้างเสริมแรงจูงใจด้านความก้าวหน้าในหน้าที่ การสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน และสถานศึกษาจะต้องมีความยุติธรรมในการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือน

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

6.1.1 จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลมากที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารควรรับฟังความต้องการของบุคลากร มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในการปฏิบัติงาน และทำให้ครูปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

6.1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ได้แก่ ปัจจัยจูงใจ ปัจจัยลักษณะองค์การ ปัจจัยการบริหาร และปัจจัยการทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง สามารถนำแนวทางการพัฒนาปัจจัยดังกล่าวไปใช้ในการวางแผนพัฒนาและสนับสนุนการบริหารจัดการสถานศึกษาต่อไป

6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

6.2.1 ควรมีการศึกษาการนำแนวทางในการพัฒนาปัจจัยไปใช้ และประเมินความเหมาะสมเชิงประจักษ์

6.2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาปัจจัยการทำงาน เนื่องจากส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลน้อยที่สุด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาให้ครูมีความเป็นมืออาชีพและพัฒนาสถานศึกษาต่อไป

7. เอกสารอ้างอิง

กมลฉัตร กลัดแก้ว, พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษณ์ ฐิริปัญโญ และยุทธวีร์ แก้วทองใหญ่. (2565). แนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 9(2), 140-152.

- เกียรติศักดิ์ ศุภรัตน์ และกล้าหาญ ณ น่าน. (2566). สภาพแวดล้อมในการทำงานที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสร้างนวัตกรรมในการทำงานของข้าราชการครูประถมศึกษา. *วารสารวิชาการการตลาดและการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*, 10(1), 20-35.
- ขวัญชนก บุญนาค (2563). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม ระดับประถมศึกษา. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 13(1), 62-77.
- ทิตินา แสงระวี และเรखा ชูสุวรรณ. (2565). ครูไทยกับการจัดการเรียนรู้ในยุค Digital Disruption. *วารสารมหาวิทยาลัยนครราชสีมา*, 9(4), 13-16.
- ธนพรธ อนุเวช และพชรวิทย์ จันทร์ศิริ. (2564). แนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด. *วารสารมหาวิทยาลัยนครราชสีมา*, 8(7), 185-198.
- ณัฐรัตน์ ผดุงถิ่น และจันทร์ศรี ภูติอริยวัฒน์. (2565). ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยแรงจูงใจที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครปฐมและสุพรรณบุรี. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 14(2), 126-142.
- มนัญญา พัฒนประดิษฐ์ และจันทร์ศรี ภูติอริยวัฒน์. (2566). ปัจจัยลักษณะองค์การและปัจจัยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาราชบุรีในยุคดิจิทัล. *วารสารบริหารการศึกษา มศว*, 20(38), 121-141.
- มาโนช หทัยมาตย์. (2564). คุณลักษณะครูของโรงเรียนในสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล. *วารสารบรรณสารศึกษาศาสตร์และมนุษยสังคมศาสตร์*, 2(2), 18-24.
- วัชรวิศ เจริญกุล และมัทนา วัฒนอมศักดิ์. (2565). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนบ้านยางสูง. *วารสารบัณฑิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม* (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 20(1), 141-153.
- วิมาลย์ ลีทอง, วัฒนา สุวรรณไตรย์ และฤทัยทรัพย์ ดอกคำ. (2563). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสกลนคร. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 9(33), 100-110.
- สุพจี สุภาพ, พร้อมพิไล บัวสุวรรณ และสุภารัตน์ สารสว่าง. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาครูมืออาชีพในสังคมไทยปัจจุบัน. *วารสารมหาวิทยาลัยวิชาการ*, 6(1), 216-231.
- Habibi, B., Harthina, S., Umam, R., Syazai, M., Lestari, F., Abdurrahman & Jauhariyah, D. (2019). Factor Determinants of Teacher Professionalism as Development of Student Learning Education at School of SMK PGRI in Tegal City, Indonesia. *Journal of Gifted Education and Creativity*, 6(2), 123-132.